

- Árpád Lapok -

XXI. évf. 4. szám – 2026. február

Szalagavató - Krakkó - Kapcsolda

Az a fránya német nyelv

Drága egyetlen asszonyom (mozgalmi nevén *Erika*) még elsején megtette új-évi fogadalmául, hogy ő bizony németül fog tanulni. Nyelvtanárként büszkén mondhatom, hogy ez egy dicséretes vállalás — bár már kevesebbe is buktak bele birodalmak. „Ugye, majd segítesz?” — tette fel a sorsdöntő kérdést, mire én haptákba vágtam magam, és azt válaszoltam: „Természetesen!” Utólag már belátom, lehettem volna körültekintőbb...

A mi kis bábeli hacacárénk azzal kezdődött, hogy javaslatomra megvettük az egykori Strucc Kiadótól a *Kreuzer* — innen a krajcár szavunk! — rejtvényfüzet-sorozat ötszáz szavas változatát. Ezek a füzetek egyszerű, de szerethető tematikára épülnek: hahótás keresztrejtvények, biztos sikerélmény az induló nyelvtanulónak.

Hát... Mielőtt megmutatom, hogy mi is lett ebből a dickensi *Szép Reményekből*, következzen egy kis jelmagyarázat: az apró fekete négyzet (■) én vagyok, az apró fehér négyzet (□) pedig Erika. (Fontos még tudni, hogy Erika már tanult németül, tehát őt a módszertan *újrakezdőként* rang-sorolja.)

Jelenet 1

Nem jövünk rá, hogy a két lehetőség közül melyik szóra kérdez a rejtvény, ezért rákérdezek.

- Milyen betűvel kezdődik?
- Az ábécé?
- *FACEPALM.GIF*

Jelenet 2

- Márk, a házasság az Ehe?
- Aha.
- Most akkor Ehe vagy Aha?
- Mondom, Ehe!
- De azt mondtad, hogy aha!
- Erika, arra mondtam, hogy aha, hogy Ehe!
- Ó, hát a franc se ért téged, ha ilyen érthetetlenül beszélsz!...
- *LOL*

Jelenet 3

- Márk, mi az, hogy érted?
- Für dich.
- Fürdik?
- Für *dich*!
- Fürdik!
- Nem! Úgy ejted, mint a *j* hangot a *Ne lopj!* végén!
- Aha...
- Erika, el ne kezd!...

Jelenet 4

- Márk, hogy van az németül, hogy étkezőasztal?
- Esstisch.
- Kösz!
- Na, most már akkor *ezt is* tudjuk...

Itt egy gondolatnyi csend következik. Erika rám néz. Leteszi a rejtvényfüzetet. Utána meg a tollat. Majd megszólal. „Mentem aludni.”

Álljon itt tanulságul Mark Twain örökbecsű gondolata, amit a német nyelvről fogalmazott meg: „*Ha úgy marad, ahogy van, akkor szelíden és tiszteletteljesen a holt nyelvek közé kell sorolni, mert csak a holtaknak van elegendő idejük, hogy megtanulják.*”

Beró Márk

	dátum	nap	idő	Program
Március	március 3.	kedd	18:30	Észjárató – vetélkedő szülőknek és öregdiákoknak
	március 9.	hétfő	11:00	Gombár bejárópróba
	március 9.	hétfő	16:00-18:00	Tanári fogadóóra (humán)
	március 10.	kedd	14:00	Mikola fizikaverseny 2. forduló
	március 10.	kedd	18:00	Öregdiák találkozó
	március 10-17.	kedd-kedd		Darmstadti csereprogram – kiutazás
	március 11-12.	szerda-csütörtök		Specmatos iskolák találkozója az Árpádban
	március 13.	péntek		Megemlékezés az 1848/49-es forradalomról és szabadságharcról (rövidített órák)
	március 13.	péntek		Tavaszi egyesületi pályázatok leadási határideje
	március 14.	szombat		Természetjáró kirándulás
	március 15.	vasárnap		Nemzeti ünnep
	március 16.	hétfő	16:00-18:00	Tanári fogadóóra (reál)
	március 16-27.	hétfő-péntek		Húsvéti jótékonyági csokigyűjtés
	március 18-25.	szerda-szerda		Francia csereprogram – kiutazás
	március 19.	csütörtök	11:00	Gombár főpróba
	március 20.	péntek	15:00	Gombár bemutató
	március 22.	vasárnap		A víz világnapja
	márc. 23-ápr. 30.	hétfő-csütörtök		Digitális mérések a 7., 10. és 11. évfolyamon
	március 24.	kedd		NKE tanárszakos hallgatók gyakorlati napja
	március 27.	péntek		NKE tanárszakos hallgatók gyakorlati napja
	március 27.	péntek		Jelentkezési határidő a tavaszi osztályozóvizsgákra
	március 27-29.	péntek-vasárnap		Matematika tábor
	március 30.	hétfő	15:30-17:00	Buzogánypróba
	március 31.	kedd		Árpád napok
	április 1.	szerda		Árpád napok (pályaorientációs nap)
	április 2-12.	csütörtök-vasárnap		Tavaszi szünet
	április 3.	péntek		Nagypéntek
	április 5.	vasárnap		Húsvétvasárnap
	április 6.	hétfő		Húsvéthétfő
	április 6-12.	hétfő-vasárnap		Angliai utazás
	április 6-13.	hétfő-hétfő		Spanyolországi nyelvtanfolyam
	április 13.	hétfő	15:30-17:00	Buzogánypróba
	április 14.	kedd		Megemlékezés a költészet napjáról (IV. 11.)
	április 14.	kedd	1-2. óra	Osztályozóvizsgák (írásbeli)
	április 15-17.	szerda-péntek		Osztályozóvizsgák (szóbeli)
	április 15.	szerda	15:30-17:00	Buzogánypróba
	április 16.	csütörtök		A holokauszt magyarországi áldozatainak emléknapja
	április 17.	péntek	14:30-16:00	Buzogánypróba
	április 18.	szombat		Jótékonyági koncert
	április 20.	hétfő	15:30-17:00	Buzogánypróba
	április 22.	szerda	15:30-17:00	Buzogánypróba
	április 24.	péntek		NKE tanárszakos hallgatók gyakorlati napja
	április 24.	péntek	7. óra	Ballagási összpróba
	április 24.		14:30-16:00	Buzogánypróba
	április 24.	péntek	16:00	Jegylezárás a 12. évfolyamon
	április 24-25.	péntek-szombat		Töri tantúra – Pozsony-Bécs (10. évf.)
	április 25.	szombat		Természetjáró kirándulás
	ápr. 26-máj. 3.	vasárnap-vasárnap		Az indiai cserediákok fogadása
Április	április 27.	hétfő	14:45, 15:30	Osztályozó konferenciák a 12. évfolyamon
	április 27.	hétfő	21:00	Buzogánypróba
	április 27-30.	hétfő-csütörtök		Digitális mérések a 9. évfolyamon
	ápr. 27-máj. 29.	hétfő-péntek		Digitális mérések a 8. évfolyamon
	április 29.	szerda		Utolsó órarendi tanítási nap a 12. évfolyamon
	április 29.	szerda	21:00	Buzogánypróba (esti főpróba)
	április 30.	csütörtök	19:00	Ballagás
	május 1.	péntek		A munka ünnepe

Ughyné Gregor Katalin tanárnő

– **Hogyan került az Óbudai Árpád Gimnáziumba?**

– Három évvel ezelőtt még a Than Károly Ókoiskolában tanítottam, ahol összesen kilenc évet töltöttem el. Ez idő alatt egyre inkább beféradtam abba, hogy sok esetben több energiát fektettem abba, hogy a diákok sikeresen leérettségizzenek, mint amennyit ők maguk. Egy kolléganőmmel közösen részt vettünk egy továbbképzésen, amelynek során sokat beszélgettünk az iskolához fűződő érzéseimről és a továbblépés lehetőségéről. Arra jutottunk, hogy érdemes lenne kipróbálnom, milyen egy olyan iskolában tanítani, ahová a diákok valóban tanulni járnak. Mivel a kedvenc csoportom a következő tanévben érettségizett, csak félállást kerestem. Megnéztem a Than Károly Ókoiskola közelében működő, jó hírű gimnáziumokat, és elküldtem az önéletrajzomat, jelezve, hogy félállásban szeretnék elhelyezkedni. Több helyen is jártam állásinterjújn, de messze az Óbudai Árpád Gimnázium tette rám a legjobb benyomást. Amikor felajánlották az állást, azonnal igent mondtam.

– **Mit tart a legjobb dolognak a tanításban?**

– A tanításban számomra a legnagyobb örömet a gyerekekkel való foglalkozás és a matematika szeretete jelenti.

– **Van olyan idézet vagy gondolat, ami motiválja Önt?**

– Ha valamibe belefogsz, csináld jól!

– **Melyik egyetemre járt? Hogyan jellemezné az egyetemi éveit?**

– Az ELTE Természettudományi Karán matematikatanár szakon végeztem. Az egyetemi éveimet a szabadság szóval tudnám a legjobban jellemezni: azt tanulhattam, ami valóban érdekelt, és amit szerettem. Emellett ekkor tapasztaltam meg először azt is, hogy teljes felelősséget vállalhatok a saját döntéseimért – már nem kellett beszámolnom arról, hová megyek, és mit csinállok. Nagyon szép, meghatározó évek voltak, mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy élje meg őket.

– **Mi volt a kedvenc tantárgya gyerekkorában?**

– Gyerekkoromban a matematika volt a kedvenc tantárgyam, mert külön tanulás nélkül is jól ment. Könnyen megértettem az anyagot, és örömmel oldottam meg a feladatokat, illetve gyakoroltam – bár kizárólag matekból.

– **Volt olyan tanára, aki nagy hatással volt Önre?**

– A gimnáziumi éveim alatt két matematika tanárom volt, Dóra néni és Ági néni, akik különböző módon, de egyaránt nagy hatással voltak rám. Dóra néninél azok számítottak jó órának, amelyekről a diákok nem elégtelennel távoztak. Osztálytársaim többsége nehezen értette az anyagot, ezért ha lyukas óránk volt, gyakran segítettem nekik korrepetálással. Ezt nagyon szerettem csinálni, és a visszajelzések alapján jól is ment. Ennek köszönhetően Dóra néni jelentős szerepet játszott abban, hogy végül tanárszakra jelentkeztem. Ági néni vezette a matematika fakultációt. Ő volt az a tanár, aki megmutatta, hogyan lehet ezt a hivatást igazán jól csinálni. A mai napig sok mindent az általa látottak és tanultak alapján alkalmazok.

– **Ha egy híres személlyel vacsorázhatna, ki lenne az?**

– Ronnie O'Sullivan-nel vacsoráznék szívesen, aki világhírű angol snookerjátékos. Lenyűgöz a játéka, ahogyan a sportágat műveli – igazi zseni. Különösen emlékeztetessé teszi számomra, hogy amikor Magyarországon járt, volt szerencsém személyesen is találkozni vele.

– **Ha a diákjai tanárok lehetnének egy napra, mit gondol, mi lepné meg őket a legjobban?**

– Valószínűleg az lepné meg őket a legjobban, hogy valójában mennyi munka és felkészülés áll egy-egy tanóra mögött, és hogy a tanári munka jóval több időt és energiát igényel, mint amennyit kívülről látnak.

– **Hogyan tölti a szabadidejét? Van olyan hely-cselekvés-zene, amivel ki tud kapcsolódni?**

– Szabadidőmben nagyon szeretek olvasni és sportolni. Könyvek terén mindenevő vagyok: szinte bármit elolvasok, ami felkelti az érdeklődésemet, viszont, ha egy könyv nem váltja be a hozzá fűzött reményeket, nem erőltetem végig. Hetente három alkalommal futok a barátnőmmel. Futás közben megosztjuk egymással a gondjainkat és az örömeinket, számomra ez kiváló stresszlevezető tevékenység. Emellett szívesen kirándulok és kerékpározom is. A bakancslistámon szerepel a Kinizsi Százas teljesítése, egy maraton lefutása, valamint a Balaton körbeciklizése.

– **Mi a csillagjegye?**

– Szűz jegyű vagyok, Kos aszcendenssel.

– **Mit gondol, milyen tulajdonság tesz valakit igazán jó tanárrá?**

– Úgy gondolom, nincs egyetlen olyan tulajdonság, amely önmagában jó tanárrá tesz valakit. Sokkal inkább a türelem, az empátia, a következetesség és a megfelelő mértékű szigor együttes jelenléte az, ami igazán fontos ebben a hivatásban.

– **Szeret főzni? Mi a kedvenc étele?**

– Nagyon szeretek főzni, kedvenc ételém a spenótos lasagne. Ugyanakkor a sütés még közelebb áll hozzám, mint a főzés: különösen a sütemények készítését élvezem. A kedvenc édességem a meggyes zabfalatok.

– **Melyik a kedvenc ünnepe? Miért?**

– Nincs kifejezett kedvenc ünnepem. Az ünnepekhez való viszonyomat inkább egyfajta „grincs” szemlélet jellemzi. :)

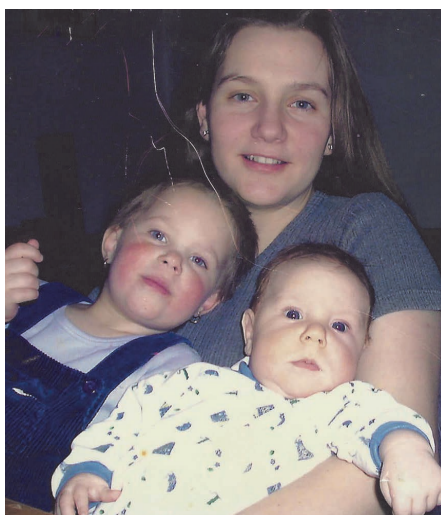
– **Melyik ország van a bakancslistáján?**

– A bakancslistámon Peru szerepel előkelő helyen: nagyon szeretnék eljutni oda, és személyesen is megnézni Machu Picchut.

– **A hegyeket vagy inkább a tengerpartot szereti?**

– Inkább a hegyeket részesítem előnyben. Egy egyhetes nyaralás során számomra ideális, ha legfeljebb két nap jut a tengerpartra, a többi időt pedig kirándulással töltöm. Két évvel ezelőtt egy hetet töltöttem az Azori-szigetek legnagyobb szigetén: az Atlanti-óceánban mindössze egyszer fürödtünk, az idő nagy részében viszont keresztül-kasul bejártuk a szigetet.

Hargita Hédi (10.a)

Kapcsolda az Árpádban

Egy jótanáccsal szeretném kezdeni: vigyázz, mert a szeretetcunami téged is magával sodorhat! Velem már megtörtént, és ezzel nem vagyok egyedül. Február 25-én nálunk lesz a Kapcsolda, ezért szeretném, ha bepillantathatnának az Árpád Lapok olvasói abba, hogy milyen lehetőséget tartogat ez a délután. Amikor az első Kapcsoldámra indultam, Özeren Nezire, Nezi lett a kalauzom, most is őt kérdeztem.

— Nezi, szerinted miért érdemes Kapcsoldára menni?

— Egyszer mindenkinek ajánlom, hogy részt vegyen egy Kapcsoldán, hogy megtapasztalja, milyen sérült gyerekekkel időt tölteni. Ha egy kicsit is nyitott rá az ember, akkor szerintem ez inkább pozitív élmény, mint megterhelő. Vannak, akik először az IKSZ-es óra miatt mennek, de már az első találkozásnál rájönnek, hogy egy alkalom után mennyire a szívükhöz nőtt néhány gyerek, akik miatt megéri újra és újra elmenni a Kapcsolda alkalmakra. Egyébként inkább az empatikusabb diákoknak ajánlanám, azoknak, akik nyitottak tudnak lenni. Akiket zavar az intenzív közvetlenség, az érintés, a fizikai kontaktus, azoknak kevésbé javaslom, mert nekik nagyon megterhelő lehet. Könnyen előfordulhat minden rossz szándék nélkül, hogy a személyes teret tisztelőbben nem tartva közelednek a sérült gyerekek. Náluk nagyon gyakran a szeretetük kifejezésének része az érintés, ami az átlagos emberek számára kevésbé megszokott. Ettől még senkinek sem kell kimaradnia ebből a találkozókból, erre is van megoldás, például az, ha nem egymaga lesz párban valaki egy fogyatékkal élő gyermekkel, hanem egy tapasztaltabb társával, aki tud segíteni abban, hogy minden rendben menjen.

— Sokszor tapasztalom azt, hogy sérült emberekkel találkozáskor ép társaik szorongnak, zavarban vannak, félnek. Ez a kezdeményezés abban is segíthet, hogy mindenki nyitottabbá váljon. Mit kaptál az évek során ettől a programtól?

— Őszinte szeretet. Olyan szép az, ahogy a csalogányos gyerekek kimutatják az érzéseiket. Érdekes, hogy a szeretet és a szerelem fogalmuk mennyire eltér a hétköznapiakban megszokottól. Számukra ez a két fogalom inkább szinonima, ha valakit nagyon szeretnek, akkor arra azt mondják, hogy szerelmesek belé. Néhány a szeretetről és az elfogadásról szóló „szerelmi vallomást” én is kaptam az évek során. Azóta is nagy becsben tartott ajándékokat is kaptam, amik a Kapcsoldán készültek nekem.

— Mit tanácsolsz kezdő kapcsoldásoknak?

— Azt, hogy megéri kimutatni az érzéseinket. Én sokat tanultam ezekből a találkozókból, például türelmet, elfogadást. Szerintem mindenkinek olyan tapasztalatszerzési lehetőség ez, amit kár lenne kihagyni. Nincs ok aggodalomra. A Kapcsoldára érkező csalis gyerekeket felkészítik a tanáraik, sokat beszélgetnek, tudatosítják a határokat. Tőlük mi is kérdezhetünk, kérhetünk segítséget. A Kapcsolda egy jó buli is. Általában vidám, zenés előadással kezdődik. Utána evés, ivás, beszélgetés, játék, sport, kézműveskedés van. A találkozás mindig táncos bulival zárul. A csalogányos gyerekek nagyon élvezik a hangos zenét, a közös táncot. Ha valaki szeret táncolni, akkor ott a helye.

— Én is azt tapasztaltam, hogy néhány alkalom után többen emlékeztek rám, vár-ták a Kapcsoldán, hogy találkozzunk. Pedig nekem nem is volt párom a programon. Szerinted miért lehet ilyen fontos a Kapcsolda a csalogányos gyerekek életében?

— Az egyik tanáruk egyszer arról mesélt nekem, hogy a szürke hétköznapiakban nekünk, ép fiataloknak ez csak egy program a sok közül. Ezzel szemben a csalis gyerekeknek minden napjuk a

megszokott rutin szerint telik. Ilyen szabadon, hasonló korú fiatalokkal, kötetlen keretek között ilyenkor tölthetnek időt. A Kapcsolda után még hosszán mesélik élményeiket, emlékeiket, boldogan őrizgetik a fényképeket, kézműves alkotásokat. A Kapcsolda megtöri a szürkeséget, és színt visz a gyerekek életébe.

Hálás vagyok azért, hogy Nezivel beszélgethettem. Pozitív csalódások sora ébresztett rá arra, hogy a Kapcsoldával ajándékot kaptam inkább, mint újabb feladatot. Bízom benne, hogy az árpados alkalmon sokan vihetünk színt a csalóányos gyerekek életébe, ők a miénket biztosan be fogják ragyogni.

A Csalóány Iskola tornatermében olvastam egy Gárdonyi Gézáról származó idézetet, amire azóta is sokszor gondoltam vissza:

„Légy az, kiből árad a nyugalom.
Légy az, kire nem hat a hatalom.
Nyújtsd oda, hol kéri a kezedet.
S menj oda, hol fázik a szeretet.”

Neubauer Babett

Eltérő gyökerek, közös történetek

Iskolánkba a világ számos pontjáról érkeznek diákok, és mindannyiuknak megvan a maga különleges története. Új sorozatunkban velük beszélgetünk, hogy jobban megismerjük kultúrájukat, hagyományaikat, nyelvüket és személyes élményeiket. Az ő történeteiken keresztül láthatjuk, hogy bár különböző háttérből jövünk, rengeteg minden közös bennünk. Ünnepeljük együtt mindazt, ami egyedivé tesz minket – és azt is, ami összeköt.

Kína – Interjú Tintinnel (Chen Qihang, 12.b)

- **Honnan származik a családod, és mit szeretsz leginkább azon a vidéken?**
- Családom eredetileg Fuzhou környékéről származik, Kína délkeleti partvidékéről, nem messze Tajvantól. Édesanyám egy közeli kisvárosból, édesapám pedig egy faluból jött. A faluban a friss levegőt és a nyugalmat szeretem, a kisvárosban pedig azt, hogy minden könnyen elérhető: sokféle bolt van, és az ételek is nagyon finomak.
- **Milyen nyelvet beszéltek otthon? Tudnál tanítani egy gyakran használt kifejezést?**
- Otthon főként mandarint beszélünk, emellett néhány helyi nyelvjárást is. Magyarul ritkábban kommunikálunk.

Egy gyakran használt kifejezés a nǐ hǎo (你好), ami köszönést jelent, hasonló a „szia” vagy „jó napot” formához. A másik a xièxiè (谢谢), vagyis „köszönöm”.

– Mi a kedvenc ételed, és milyen alkalmakhoz kötődik?

– A kedvencem a hotpot, amit általában születésnapokon vagy fontos családi eseményeken eszünk. Az asztal közepén egy nagy edény van, amelyben többféle leves alap fő egyszerre – például sima vagy csípős. Ezekbe különféle alapanyagokat dobunk bele, például húsokat, gombákat. Mindenkinek van egy saját tálkája, amelyhez saját szószt keverhet. Én például mogorós-chilis szószt szoktam készíteni.

– Van olyan ünnep, amely Magyarországon kevésbé ismert?

– Igen, például a Közép-őrsi Fesztivál, amely a család együttlétéről szól, ilyenkor süteményeket eszünk. A másik a Sárkányhajó Fesztivál, amikor hajóversenyeket rendeznek, és hagyományosan rizses gombócokat fogyasztunk.

– Létezik hagyományos ünnepi viselet a kultúrátokban?

– Igen, a han népcsoporthoz tartozom, és a hanfu nevű ruhát fontos ünnepeken viseljük.

– Mennyire fontos az idősek tisztelete a kínai kultúrában?

– Nagyon fontos. A szülők, nagyszülők és idősebb rokonok tisztelete alapvető érték. Például a nagymamámmal hetente beszéllek videóhívásban, ezzel is kifejezve a tiszteletemet. Tiszteletlenségnek számít például, ha idősebbek jelenlétében csúnya szavakat használunk.

– Voltak olyan kulturális különbségek Magyarországon, amelyek megleptek?

– Az oktatási rendszer eleinte sokkoló volt számomra. Kínában másképp épül fel az iskolarendszer: több szakaszra tagolódik, és a gimnázium csak később következik. Az első tagozat hatéves egysége számomra szokatlan volt.

– Mesélnél a kínai érettségiről, a gaokao-ról?

– A gaokao a kínai érettségi vizsga, amely egy hétig tart. Nincsenek fakultációk, minden tantárgyat tanulni kell a 12. évfolyamig. A fő tantárgyak és a természettudományos tárgyak különösen nagy súllyal szerepelnek a pontszámításban. A legnevesebb egyetemekre, például a Pekingi vagy a Tsinghua Egyetemre csak rendkívül magas pontszámmal lehet bekerülni. A vizsgát annyira komolyan veszik, hogy a vizsga ideje alatt még a forgalmat és a zajt is korlátozzák az iskolák környékén.

– Mit ajánlanál annak, aki Kínába látogat?

– Mindenképpen érdemes megnézni a Kínai Nagy Falat, részt venni egy zászlófelvonáson, és ellátogatni egy állatkertbe, ahol pandákat is lehet látni.

– Van olyan sztereotípia a kínaiakkal kapcsolatban, amit gyakran hallasz?

– Gyakori sztereotípia, hogy furcsa állatokat eszünk, például kutyát. Előfordulhat, hogy egyes kisebb régiókban léteznek ilyen hagyományok, de a nagyvárosokban ez egyáltalán nem jellemző.

Reimholz Emma, Szücsy Viktória, Vasali Dénes (9.a)

Az NKE Óbudai Árpád Gimnázium iskolaújsága, XXI. évfolyam, 4. szám. **Megjelenik:** tanévente hétszer. **Email:** arpadlapok@gmail.com. **Tördelés:** Losonci Livia (11.a). **Felelős tanár:** Koncz Levente. **Felelős kiadó és nyomdai kivitelezés:** Nemzeti Közszoigálati Egyetem. **A lapot gondozza:** NKE Óbudai Árpád Gimnázium. **Címlapfotó:** Árpád Média. **Az újság korábbi számai letölthetők az iskola honlapjáról.**

Az új görög dalnok (2. rész)

Íme, itt az előző rész folytatása.

1. „*And must thy lyre, so long divine, Degenerate into hands like mine?*” (első strófa, utolsó két sor) — Ha a *to degenerate* azt jelenti, hogy *elkorcsosodik, elsatnyul, elromlik*, akkor melyik ebből a hübb fordítás?

2. Mit gondolunk a „*szégyenpír támad arczomon*” és az „*ajkamon honszégyen lángnyelve nyaldos*” fordítások különbségéről? Miben áll a különbségük?

3. „*Of the three hundred grant but three, To make a new Thermopylae!*” (harmadik strófa, utolsó két sor) — Melyik fordítás adja vissza jobban ennek a két sornak a csattanóját? Ábrányi Emilé, aki a *gy* hangra helyezte a hangsúlyt (a *gy* egy affrikáta, tehát zárréshang, ezért is olyan „csattanós”)? Az enyém, ami az eredetivel egybecsengve *i* hangra végződik?

4. „*Let one living head, But one arise, — we come, we come!*” (negyedik stófa, negyedik és ötödik sor) — Melyik fordításra tesszük a voksunkat? Miért?

Beró Márk

Ábrányi Emil (1906)

Hol vannak ők? S hol vagy, hazám?

A néma part nem ünnepel...

Viszhang se' kél hősök dalán,

Nem dobban itt már hős kebel!

S felséges lantod' dicstelen

Ujjakkal ah! most én verem!

Bár rab-bilincsek nyűge nyom,

S rabok lesik kobzom dalát,

Szégyenpír támad arczomon

Honon sorsára legalább!

Költőnek itt más mi marad?

Népért pirúl — hazát sirat...!

Köny, pír csupán... nem volna más?

Vért, éltet adtak őseid!

Föld! Hadd legyen feltámadás!

Add vissza Spárta hőseit!

A háromszázból hármat adj

És Thermopylae újra nagy!

Mit! Egy se' szól? Mind hallgatag?

Nem! Kél a holtak szózata,

Mint távol omló zúgatag:

»Egy kezdje meg, — s szállunk oda!

Csak egy, kinek még vére van!«

De épp az élő szótalan!

Beró Márk (2025)

S hol vannak ők?... S hát hol vagy te,

hazám? Sírcsendű partodat

hősi ének nem zengi be —

szív nem ver hős kebel alatt!

S a lantod, a rég isteni,

kezembe kell hanyatlani?

Nem is baj, ha nincsen hírnév,

bár kötözve láncvert fajhoz,

ajkamon, ha dallni bír még,

honszégyen lángnyelve nyaldos —

Költő itt mi hasznót hozhat?

Pírt görögnek — könnyt a honnak.

Köny és pír a dicsőbb napok

után? — Meghaltak őseink!

Ó, föld, a sírból szállniok

engedd spártai hőseink!

Háromszázból hármat hozz ki

új Thermopulát alkotni!

Miért e csönd, hogy egy se szól?

Ó, nem! — Mint messzi hegypatak

zúgnak fel ott a sír alól:

„Előttünk élő — egy halad,

utána mi! — Megyünk! Megyünk!”

Ám élő ajkon néma csönd

(*témazáró előtt*) „Ha vasárnap este derül ki, hogy gubanc van, akkor meleg lesz a pite.”

(**Gärtner István**)

„A szerbeknek nem tetszett, hogy megszereztük Boszniát, ezért hálából néha felrobbantották a tartomány-főnökeinket.” (**dr. Nánay Mihály**)

„Félkarú óriás vagyok nélküled. Vagyis nem óriás, csak félkarú.” (**Molnárné Vámos Katalin**)

„Ne rontsa itt a rendet, asszony, mert kihajítom!” (**Tarlós Péter**)

(*leejti a krétát*) „Ez a hülye Newton, minden lefele esik!” (**Kozma Sándor**)

„Nem tudom, ti hogy vagytok vele, de én kezdem úgy érezni magam, mint egy fókuszát veszített hörcsög.”

(**Neubauer Babett**)

„Ha a nátrium mögé nem írod oda, hogy ion, nem fogom tudni, hogy a nátriumionra gondoltál, vagy Micimackó feleségére, akit Nátriumnak hívnak.” (**Tarr Levente**)

„Tudom, hogy vicces a fejem, de ennyire nem. Vagy de.” (**Magainé Bene Zsuzsanna**)

„Minden nap indián zápor záporoz!” (**Sziliné Dienes Irén**)

(*tűzvédelmi oktatáson*) „Gyorsan és kurtán, egymást segítve kell elhagyni az iskolát.”

(**Kőváriné dr. Fülöp Katalin**)

(*haspólóban a lányok*) „Ne tévesszétek össze a Dagály Gimnáziumot az Árpád Strandfürdővel!” (**Antal István**)

„Viola, te rágózó! Látom a jövőt, és látok egy utat a kuka felé!” (**dr. Nánay Mihály**)

„A férjem egy szerény ember, nem olyan nagypofájú, mint a felesége.” (**Molnárné Vámos Katalin**)

Küldjétek sok-sok aranyköpést, ebből él ez a rovat!

Jöhetnek az első emeleti postaládánkba vagy az arpadlapok@gmail.com címre.

The 250th Anniversary of the Signing of the Declaration of Independence, July 4, 1776

The 4th of July, Independence Day is one of the greatest holidays celebrated in America. It commemorates the independence of the original 13 colonies from England, that became the present United States of America. The 250th Anniversary celebration starts on the 3rd of July at the Iowa fairgrounds with the President attending.

Next day's more important events: America Innovates (a traveling tech exposition), America Waves (a crowd of Americans waving the nation's flag), Time Capsule (states collaborate to collect items for a time capsule to be buried on July 4th). Philadelphia will also have exhibitions at the Museum of the American Revolution and the National Constitution Center. For even more entertainment there will be a UFC fight at the White House on July 4th. The Great American State Fair on the National Mall with hot dogs on a stick and the biggest fireworks display in the history of the United

States will also add to the festive atmosphere.

In summary, the 250th celebration of independence will honor America's past while bringing the nation together in celebrating its future.

Kostadinov Dana (8.a)

— Mi a különbség a Halloween és a Valentin-nap között?

— A Halloween egy tökről szól, a Valentin-nap pedig kettőtökről.

A szukis elüti a kerékpárost. A vezető kiszáll, hogy segítsen a szerencsétlenül jártaknak, akik úgy néz ki, eltört keze-lába.

— Barátom, hogy magának milyen szerencséje van!

— Szerencsém??

— Ma épp szabadnapos vagyok, de munkanapokon kamionnal járok!

Szőke nő a lottózóban.

— Ez milyen játék?

— El kell találni öt számot.

— És milyen messziről?

Szőke nő a múzeumban véletlenül összetör egy vázát. A teremőr felháborodik:

— Hölgyem, maga normális? Egy 1200 éves vázát tört össze!

— Hála Istennek, én meg már azt hittem, hogy új volt!

Bemegy egy úgazdag az antikváriumba, nézegeti a könyveket.

— Nem is tudtam, hogy itt ilyen régi könyveket árulnak. Nekem is volt egy régi Bibliám, valami Gut... gut... nemtomki adta ki.

Az antikvárius elfehéredik, reszketni kezd.

— Gutenberg??

— Igen... De mondom, nagyon régi és szakadt volt, úgyhogy eldobtam.

— Megőrült? Az a világ első nyomtatott könyveinek egyike, egy vagyont ér!

— Nem hiszem, mert minden második oldalát öszszefirkálta valami Luther Márton.

Feleség panaszkodik a férjének:

— Dezső! Te egész nap mást sem csinálsz, csak keresztfejtvényt fejtesz. Hát már egy kedves szót sem tudsz nekem mondani?

— Hány betű?

Móricka dicsekszik az osztálytársai előtt:

— Az én nagypapám már elmúlt 80 éves, de minden reggel 5-kor felkel, és egyvégében lefut öt kilométert.

— Az szép. És mit csinál délután?

— Akkor futja az utolsó kilométert.

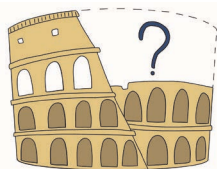
Habsburg Ottótól megkérdezték, hogy aznap este megnézi-e az osztrák-magyar meccset. Erre az öreg:

— Miért, kivel játszunk?

Amerikai turista házaspár csodálja a római Colosseumot.

— Jimmy, ez csodálatos — mondja az asszony.

— Igen, drágám — válaszolja a férj. — És képzeld, milyen lesz, ha majd elkészül!

— Hej, prímás, tudod, hogy nyitva van a slicced?

— Nem tudom, kérem alássan, de tessék csak dúdolni, majd utánabazseválok.

rajzok: Solti Nelli (10.c)

NYELVI SAROK

"I'm so glad I'm not an heiress, Mr Soper. I should never know whether my suitors were attracted by myself or my money."

"Oh, Miss Beakley, your mirror should leave you in no doubt about that."

DT

(legalsó sor) Müller Anna (7.c), Homoródi Hanna (7.c), Székula Flóra (12.a), Diósi Anna (11.a), Szűcsy Viktória (9.a), Neubauer Babett (patronáló tanár), Császár Jázmin (7.a), Barsos Izabella (7.a), Nyíri Bercel (7.a);

(2. sor) Farkas Nóra (7.c), Kertész Mária (7.a);

(3. sor) Schneider Zita (7.c), Mihálffy Anna (7.c), Mihók Emma (10.d), Losonci Lívია (11.a), Szabó Sára (12.c), Banczik Zsófia (8.c), Németh Róza (8.c), Huber Kincső (8.c);

(4. sor) Kiss-Hindy Mónika (9.c), Iljia Botond (9.b);

(5. sor) Horváth Adél (11.d), Koska Dorka (12.d), Károly Virág (12.c), Székely Dániel (11.a), Baracsi Levente (11.c), Molnár Edit (11.c), Tóth Flóra (8.c);

(6. sor) Kerekgyárfő Domos (11.d), Minárcsik Amilla (11.d);

(7. sor) Kunkli Péter (11.d), Bai Yu Xuan (11.d), Báizs Villő (11.d), Pongrácz Dóra (11.a), Lampert Lili (9.c), Kemény Ambrus (9.c);

(8. sor) Horváth Emese (9.d), Reketes Nóra (9.d), Móczár Veronika (9.d), Richly Katinka (10.b), Sándor Renáta (8.a), Hivert Laura (8.a), Szilágyi Boglárka (8.c);

(legfelső sor) Kukla Dalma Kira (10.b), Ladányi Nóra (10.b), Gradsack Márk (10.a).

Tantestület

(legalsó sor) Lienhardt Krisztina, Izsáné Dedk Mária, Frajna Mirella, Neubauer Babett, Vörös Eszter, Máthé Gabriella, Hajdú Indira;
(2. sor) Nyeste Katalin, Neumayerné Manger Viktória, Tamásné Hantos Gabriella **(igh)**, Merza Roland, Kőváriné dr. Fülöp Katalin;
(3. sor) Fekete Andrea, Svarczné Micheller Erzsébet, Csernus Magdolna, Kerekes Kata, Feketéné Kovács Anikó, Kovácsné Keszleri Erzsébet;
(4. sor) Gedeon Veronika, Számadó László, Ecsedi Grácia, Szabó Katalin, Pápai Éva, Hencz Eszter;
(5. sor) Ughyiné Gregor Katalin, Koncz Levente **(igh)**, Németh Réka, Kúnné Kocsis Erzsébet, dr. Nánay Mihály **(ig)**, Szlucska Ildikó, Ajtai Boglárka, Almási Júlia, Magainé Bene Zsuzsanna;
(6. sor) Kürtösi Balázs **(igh)**, Jüling Erika, Kárpáti Attila, Borbély Judit;
(7. sor) Tarlós Péter, Csányi Levente, Kozma Sándor, Szalay Katalin, Simon Péter, Vaszil Levente;
(8. sor) Baka Tibor, Földi Tamás, Tarr Levente, Beró Márk, Sándor Miklós;
(legfelső sor) Cséri Soma, Kovácsik Antal, Romhányi András, Schunk Mátyás, Balogh András.
Hírvivő a képről: Belley Kinga, Csonka Katalin, Csorbáné Tóth Irén, dr. Gärtner István, Gyanó Éva, Kálmán Veronika, Kézér Ildikó, Kis Róbert, Kőrösmezői Sarolta, Lajkó Míra, Móczámé Köves Eszter, Molnárné Vámos Katalin, Ónodi Livia, Pilissyné Gál Eszter, dr. Seres Dániel, Szabó Ágnes, Szabó Márk, Szajtcsné Fekete Mária, Vargáné Szukits Sarolta.

Krakkó

A krakkói tantúrát a hírneve megelőzte, hiszen az iskolai élet egyik legjobban várt eseményeként van elkönyvelve. Októberben a végzős évfolyam nagy része már izgatottan várja az indulás pillanatát.

Szlovákián átbuszozva érkezünk meg Lengyelországba, ahol a borús, ködös őszi völgyek és hegyek váltották egymást, telis-tele színes levelekkel és legelő tehenekkel. Az ablakon kinézve elsuhtak mellettünk kis tanyák és dús erdős tájak. Mindegyik település egy-egy templommal volt tarkítva — jól mutatva, hogy Lengyelország hagyományosan és történelmileg a világ egyik legkatolikusabb országa.

A következő napokban a buszozást a véget nem érő sétákra cseréltük a csípős, hideg időben. Ez hamar kiváltotta a láncreakciót, miszerint a buszból kilépve mindenki a nyaka köré tekerte a sálját, és gyorsan felhúzta a kabátját. Azonban a csodás látvány, ami fogadott bennünket, mindannyiunkat kárpótolt ezért.

A krakkói belvárosnak aztán igazán megvolt a saját hangulata. A krakkói főter Európa legnagyobb középkori piactere — hosszú percekken át kellett gyalogolni, míg az ember elért az egyik oldaláról a másikra. A teret körbeölelő számtalan étterem és kocsmá a virágzó éjszakai életet biztosítja, mindenhol szórakozó fiatalokat és időseket lehetett látni. Az egyik este nekünk is lehetőségünk nyílt ebbe a forgatagba belecsöppenni — természetesen (iskolai kirándulás alkalmából) kihagyva a jellegzetes lengyel sörök megköstölését. A főteret éjjel elárasztó embertömeg és az általános atmoszféra azonban mindenkit jócskán kárpótolt ezért. A Mária-templom mellett elsétálva minden órában egy trombitás játszott le egy dallamot a négy égtáj felé fordulva, kiintetgetve az ablakon az elsétáló tömegeknek, igazán kedves emlékké téve az élményt. Másnap a Schindler-gyárba látogatva a 20. század borzalmas történései léptek a történelemlökönyvek lapjairól, és a szemünk elé tárultak. A kiállítás során megismerhettük — a hétköznapi emberek szemszögéből — a krakkói zsidónegyed felszámolását, a gettósítást és a kitelepítést. A kiállítás nagyon jól átélethető volt, igazi közelségbe hozta az eseményeket, és sokunkat megrázott — különösen azokat, akik megnézték a kirándulás előtt a *Schindler listája* című, Steven Spielberg által rendezett filmet. Nekik még nagyobb élmény volt a gyár falai között berendezett múzeum folyosóin járkalni, és felismerni egy-egy jelenet helyszínét.

A gyár látogatása után a délután nagy részét a város néhai zsidó negyedében töltöttük, ami az elmúlt évek során nagy felújításokon esett át, ezzel is vonzóbbá válva a turisták számára. A napsütéses utcákon sétálva rengeteg étterem kínálatai közül választhattunk. Néhányan a hagyományos lengyel konyha mellett döntöttek, kipróbáltuk a húsos és krumplis pirogot, ami nagyon jólesett a hideg időben — javaslom mindenkinek, aki arra járna a jövőben. :) Sétánk során felkapszkodtunk a királyi várhoz, bejártuk a székesegyházat, és újabb lépcsők rengetegén felmászva megsimogattuk a harangot, ami szerencsét és korai házasodást ígér. A várhegyről lenézve csodaszép kilátás nyílt

az egész városra. A késő délutánt az utcákon bolyongva töltöttük, majd a következő hajnalban el is köszöntünk Lengyelország néhai fővárosától.

A tantúra egészét (néhány szerencsés napsütéses óra kivételével) belepte a rejtélyes köd, és az őszi idő igazán idillivé tette az élményt, ahogy a történelmi események színhelyeit kerestük fel ez alatt a pár nap alatt. Azt hiszem, kijelenthetem, hogy a túra pontosan olyan volt, mint amilyenek reméltük.

Károly Virág (12.c), fotók: Szalay Katalin

Sprachlager in Fulpmes (Innsbruck)

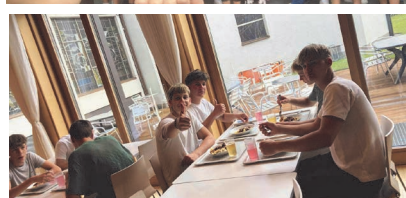
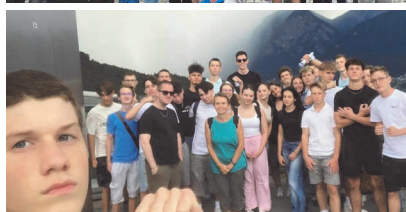
Im Juli dieses Jahres hatten wir wieder die Möglichkeit, unsere Sprachkenntnisse im Rahmen eines Sprachlagers zu fördern. Dieses Jahr ging es nach Fulpmes, in ein kleines Dorf bei Innsbruck in Tirol.

Vormittags gab es Unterricht von muttersprachlichen Lehrern, in dem wir in Gruppen nach unseren Sprachkenntnissen geteilt wurden. Während diesen Sprachstunden hatten wir immer gute Zeit. Wir haben Grammatik geübt, viel miteinander diskutiert und gesprochen, und wir haben auch vieles über Innsbruck und seine Geschichte kennengelernt. Nachmittags gab es vielfältige und wunderschöne Ausflüge, bzw. gemeinschaftsfördernde Programme.

Wir hatten an dem ersten Tag eine Stadtrally in der Innenstadt von Innsbruck, während es leider sehr stark regnete. Noch in Innsbruck, bekamen wir die Aufgabe, ein Straßeninterview mit Fußgängern zu machen, was wir sehr genossen haben. Wir haben dieses Jahr auch einen Klammer an dem Krimmler Wasserfall besucht und auf dem Weg zurück eine Wanderung gemacht. Es gibt ein sehr ausgezeichnetes Alpenzoo in Innsbruck, das wir besucht haben. Danach haben wir das sehr schöne Panorama der Tiroler Landschaft von einer Skisprungschanze besichtigt. Am letzten Tag sind wir nach Deutschland gefahren, und haben wir zwei wunderbare Schlösser angesehen, Schloss Hohen Schwangau und das berühmte Schloss Neuschwanstein, wo eine richtige Traumwelt zu sehen ist.

Abends gab es aber entweder Hausaufgaben oder bei nicht erledigten Aufgaben Ärger. Unsere Lehrer haben auch bei der Organisation dieser Sprachreise ihr Bestes gegeben und ein unvergessliches Abenteuer geboten, wozu unser Busfahrer auch beigetragen hat. Wir können doch dieses Sprachlager allen empfehlen, weil man viele neue Freundschaften schließen, seine Sprachkenntnisse verbessern und natürlich viele unvergessliche Erinnerungen sammeln kann.

Ormai Armand, Kunkli Péter (11.d)

Idegennyelv-tanulás, csak úgy!

Interjúalanyom a 12. a osztály tanulója, aki kiemelkedő nyelvi teljesítményével és versenyszered-ményeivel hívta fel magára a figyelmet. Halász Jonatánnal, aki mára két világnyelvet anyanyelvi szinten elsajátított, a német emelt szintű érettségien volt alkalmam jobban összeismerkedni. Angol nyelvből C1 szinten nyelvvizsgázott és emelt szinten érettségizett. Német nyelvből országos szinten is kimagasló eredményt ért el: a 2024/25-ös tanévben megnyerte az OKTV-t, emellett Goethe C2-es nyelvvizsgával is bővítette gyűjteményét. Nyelvi érdeklődése és elhivatottsága továbbra is töretlen, hiszen az idei tanévben francia nyelvtudását igyekszik elmélyíteni, és továbbjutott a francia OKTV 2. fordulójába. Az interjúban tanulmányairól, motivációjáról és jövőbeli terveiről kérdeztem.

— **Milyen idegen nyelveket tanultál eddig, és melyikkel foglalkozol most?**

— Angolt, németet és franciát tanulok. Az, hogy mennyire intenzíven tanulom a nyelveket, mindig változik. Most, hogy az iskolában franciaórákra járok, a franciával töltöm a legtöbb időt.

— **Mióta része az életednek az idegennyelv-tanulás?**

— Angolt 1. osztálytól a 11. osztályig, a németet pedig 9.-től 11.-ig tanultam. A franciát nyár óta.

— **Melyik nyelvet tartod ezek közül a legnehezebbnek?**

— Természetesen a németet, de az, hogy egy nyelv milyen nehéz, rengeteg tényezőtől függ. Mi a tanuló anyanyelve, milyen nyelveken beszél, milyen szintre akar eljutni. Szerintem a legutolsó szempont az, ami a legjobban számít. Míg a német megköveteli, hogy az ember egy nagyon erős nyelvtani alaptudással rendelkezzen, a szóösszetételek sokat könnyítenek a szavak tanulásán. Bár az angol tényleg nyelvi szempontból egy egyszerűbb nyelv, azért beszéljük ilyen jól, mert mindenhol csak azzal találkozunk.

— **A tanult nyelvek közül, melyik a kedvenced?**

— Mindig az, amelyiket éppen használom.

— **Melyek a legfontosabb céljaid a nyelvtanulással kapcsolatban?**

— Szeretek anyanyelvekkel beszélgetni. Az a tapasztalatom, hogy az emberek nagy része sokkal könnyebben megnyílik, és szívesebben beszél, ha az anyanyelvét használja. Az például, hogy van-e nyelvvizsgám, kevésbé fontos.

— **Van olyan nyelv, amit családi háttér miatt könnyebben sajátítottál el?**

— A keresztszüleim és a családjuk kint élnek Baden-Württembergben. Nagyon sokat segített, hogy az unokatesóim anyanyelvek németből, és tudtam velük beszélni.

— **Mi motivált a tanult nyelvek kiválasztásánál?**

— A németnél egyszerűen az, hogy elvileg ez a leghasznosabb nyelv Európában az angol után. Ha ezt nem plántálták volna belém, franciára mentem volna. A franciát meg csak azért kezdtem el, mert érdekelt.

— **Milyen módszereket alkalmazol a nyelvtanulásban?**

— Zenét hallgatok és videókat nézek az adott nyelven. Abból indulok ki, hogy az angolt is így tanultam meg.

— **Mennyi időt szánsz nyelvtanulásra egy héten?**

— Annnyit, amennyit utazok, vagy evés közben nézek valamit. Emellett igyekszem azon a nyelven olvasni.

— **Az idegen nyelvek prioritást élveznek a napi iskolai kötelezettségeid mellett?**

— Nem. De igyekszem mindennap fordítani rájuk időt.

— **Mennyire tartod fontosnak a külföldi tanulmányi utakat és a táborokat?**

— Nagyon hasznosak. Ezek a táborok sokat tudnak dobni az ember szintjén. Azonban úgy kell odamenni, hogy az ember tényleg szeretné gyakorolni a nyelvet, ilyenkor a legkifizetődőbb.

– Milyen tanácsokat tudnál adni, hogy az Árpád diákjai hatékonyabban kihasználják a nyelvórákat?

– Azért tanuljanak, mert szeretik. Az tény, hogy angolul már mindeki beszél. Itt az iskolában az a cél, hogy megszeressük a második idegen nyelvet, és lehetővé tegye nekünk a jövőben, hogy például külföldön tanuljunk tovább, vagy értékesebbek legyünk a munkaerőpiacon azzal, hogy tudunk kommunikálni mások anyanyelvén.

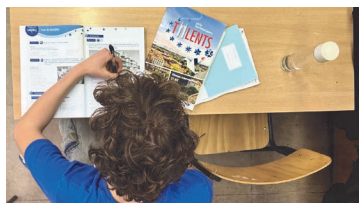
– Még milyen nyelveket szeretnél elsajátítani?

– Talán az orosz vagy a kínait. Ez a kettő érdekelt most a legjobban.

– Milyen elképzeléseid vannak a jövővel kapcsolatban?

– Ezt sajnos még nem tudom. Jövőre elmegyek villamosmérnöki szakra, és nem tudom, mit hoz az élet azután. Szerintem számomra a nyelvtanulás mindig hobbi marad.

Bugár Balázs (12.d)

Amfiteátrum kupa 2025 400 diák, sok feladat és még több segítő

Egy matematikaverseny megszervezése elsőre ijesztően hangzik, főleg akkor, ha közel 400 diák érkezik. A valóságban viszont egy magával ragadó csapatmunka, rengeteg feladattal, sok szervezéssel, és meglepően kevés problémával.

A versenyt természetesen nem egyedül mi, diákok, hanem tanárainkkal közösen szerveztük, akik hatalmas segítséget jelentettek a tervezéstől egészen a lebonyolításig. A háttérben sokkal több ember dolgozott, mint ahányan reflektorfénybe kerültek. Sokan voltak, akiknek a munkája kevésbé látszott, mégis nélkülözhetetlen volt.

Miközben a diákok a matematikai feladatokon gondolkodtak, mi azon dolgoztunk, hogy minden gördülékenyen menjen. A sok résztvevő ellenére nem volt kapkodás vagy káosz – leszámítva azt a rövid pillanatot, amikor felmerült a kérdés: „Ugye a torta megvan?” (Spoiler: megoldottuk, fnom volt!) A verseny után a programok vették át a főszerepet. Tanáraink kémia és fizika előadásokkal színesítették a napot, a többi szokásos kreatív és ismeretterjesztő szoba mellett. Az idei újdonság, a szabadulószoa pedig különösen nagy sikert aratott. Rengetegen dolgoztak azon, hogy a verseny után se álljon meg az élet, és mindenki találjon magának izgalmas elfoglaltságokat. A szponzorainknak köszönhetően csodás ajándékok is gazdára találtak, ami tovább emelte a nap hangulatát. Jó volt látni, hogy ennyi ember és ilyen sokféle módon járult hozzá a rendezvény sikeréhez.

Ez a matematikaverseny végül nemcsak a számokról szólt, hanem arról is, hogy milyen jól tud működni egy nagy közösség. Ha sok ember tesz bele egy kicsit, abból nemcsak egy verseny, hanem egy emlékezetes nap lesz. És igen, tortával :).

Erdélyi Dorina (11.b)

Szalagavató

A szalagavatóról cikket írni – azaz ezeknek az elmúlt hónapoknak minden kemény munkáját pár oldalba belesűríteni – igazán lehetetlen feladat, ám idén engem ért a megtiszteltetés, hogy mégis megkíséreljem.

Fiatlabb árpados korunkban a MOM-csarnok lelátóin ülve mi is arról álmodtunk, hogy majd egyszer ránk kerül a sor, hogy részt vegyünk ebben a fekete-fehér forgatagban. Elképzeltük, hogy mi lépünk a zenére, pörgünk és forgunk a gyönyörű fehér ruhákban. Utólag visszagondolva ez nagyon hamar be is következett.

A novemberi szalagavatóra való készülődés jóval korábban elkezdődik, mint gondolnánk. A tavasz, a nyár, illetve az őszy folyamán a lelkes diákok kiáramlanak a budapesti szalonokba, és egyik ruhakölteményt a másik után felpróbálva reménykednek, hogy megtalálják az igazit.

Ha a keringőruha már megvan, kezdődhetnek a táncpróbák. Péntek délutánonként az egész évfolyam az udvaron találkozik, és hétről hétre próbálja elsajátítani a bécsi keringő különböző lépéseit.

Az osztálytáncok betanulása teljesen másfajta élmény volt. A kezdeti bizonytalanságot, bénázást és sok nevetést felváltotta a véget nem érő gyakorlás. Az idő múlásával, ahogy mindenkinek tisztázódik a koncepció, és megjönnek a Temuról és a Sheinről rendelt kosztümök, az osztályközösségek színes kavalkádokká alakulnak át. A próbák a húzós hetek közben felüdüléssé, mókává váltak, mindig örültünk neki, ha kiszakadhattunk a hétköznapi rohanásból egy kicsit.

A szalagavató előtt egy héttel lenni azt jelenti, hogy akkor is az osztálytáncot fogjuk próbálni, ha a fiúk már nagyon is maguk mögött hagynák a próbákat, és inkább fociznak (ahogy az elmúlt 6 évben is tették). Azt jelenti, hogy ha az ember párja (aki két hete hiányzik) megérkezik a terembe, üdvözléssel fogja fogadni az egész osztály.

De előbb-utóbb – bármennyire is várjuk, vagy éppen idegeskedünk miatta – elérkezik a pillanat, hogy a kora reggeli órákban mindenki felkapja otthon a három táskáját, és elindul a ködös budapesti utcákon. Ezzel a mozzanattal kezdődik a 12 óra rohangálás – a szalagavató napja.

Az első teljes ruhás keringőpróbát az osztálytáncok próbái követik, majd mindenki a szélrózsa minden irányába áradva siet fodrászhoz, sminkeshez, ebédelni, vagy éppen az otthon felejtett dolgokért. Délután aztán újra találkozunk, és kezdetét veheti az igazi

ünnepe. A pezsgő, néha kapkodós, néha ideges légkörben azért a legtöbben bátran mosolyognak.

De mi is az a szalagavató? Az ember nem tudja megállni, hogy ne gondoljon bele minden mozzanat szimbolikusságába, hogy ne merengjen el az elmúlt pár éven, amit itt töltött ezekkel az emberekkel a gimnázium falai között. A bevonulás, szalagtűzés mind-mind jelentőségteljes pillanat — akaratán kívül is mindenkinek az arcán ott ragyog a boldog vigyor.

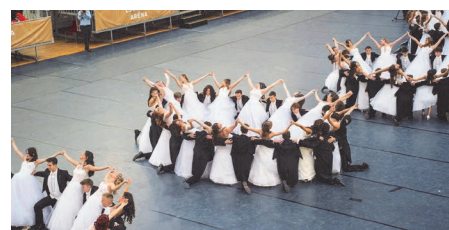
Az osztálytáncok szerencsére zseniálisan sikerültek, nagy öröm volt végre megmutatni a szülőknak, barátoknak, hogy mivel foglalkoztunk az utóbbi időben. A különböző tematikájú táncok által mindig más-más világba csöppenhetünk. Idén a retró diszkó, a Greatest Showman, a zsidó tánc és a Mamma Mia világát ismerhették meg a nézők. A tapsvihar hangerejéből ítélve mindegyik nagy sikert aratott. Nekünk is különleges élmény volt felnézni a közönségre a sok-sok munka után boldogan, felszabadultan.

A keringő pedig pont olyan álomszerű volt, mint ahogy hetedikes korunkban elképzeltük. Közel 130 ember suhan jobbra-balra a hatalmas, fodros ruhákban, pörgések, emelések közepette. Az ember elveszik ebben a hullámmozgásban, magával ragadja a zene és a lépések. A meghajlás után felsorakozva

álltunk az embertömeg előtt, kábán mosolyogva a színekavalkádra a hosszú taps alatt.

Miután mindenki kitapsolta magát, sor került arra is, hogy megkeressük a családjunkat, barátainkat a tömegben, és velük is táncoljunk egy kicsit. Körbenézve mindenhol boldog családok álltak egy-egy körben, szülők, nagyszülők, testvérek és barátok büszkén szemlélve a felcseperedett lányokat és fiúkat — mielőtt azok eltűntek az éjszakában, az úgynevezett afterpartyra tartva ...

Károly Virág (12.c)

- Árpád Galéria -

Én és a Másik Énem – Robotok a mindennapjainkban

Amikor azt halljuk: „robot”, a legtöbbünknek hideg fémvázak, villogó fények és bonyolult programkódok jutnak az eszébe. Olyan gépek, amik fáradszóról dolgoznak helyettünk a gyárakban, vagy éppen az űr sötétjét kutatják. Nyolcadikosként az ember már kezdi kapiskálni, hogy mi az, amiben tényleg jó, és mi az, amiben néha elkélne egy kis extra segítség. A „helyettesítő robot” egyfajta hidat képezne a digitális tudás és a fizikai valóság között. A robot nem csupán gép, hanem az emberi kreativitás kiterjesztése. A 8. osztályos tanulók azt a feladatot kapták, hogy tervezzék meg saját mechanikus hasonmásukat.

A rajzokon nemcsak technikai megoldások elevenednek meg, hanem a diákok önreflexiói is: minden robot hordoz valamilyen belső tulajdonságot az alkotójától. Legyen szó a rendszerezés igényéről, a kíváncsiságról vagy a segítőkészségről, ezek a gépek azért születtek meg a papíron, hogy megmutassák: hogyan teheti jobbá a technológia az életünket, és milyen szuperképességekre vagyunk a hétköznapiakban.

Svarczné Micheller Erzsébet

